

Podstawowe Zasady Biblijne

Głoszenie Ewangelii

W Nowym Testamencie jest kilka greckich słów tłumaczonych jako *głosić*. Dwa spośród najczęściej występujących, zgodnie z transliteracją Stronga, to *euaggelizō* oraz *kerussō*. Według Stronga, *euaggelizō* składa się z greckiego słowa *eu*, znaczącego *dobry* i *aggelos*, znaczącego *anioł* lub *posłaniec*. Jest to czasownik od greckiego słowa *euaggelion*, które znaczy *ewangelia* lub *dobra nowina*. Z tego powodu *euaggelizō* tłumaczone jest nie po prostu jako *głosić*, ale jako *głosić ewangelię*. *Kerussō* znaczy po prostu *głosić*, *proklamować* lub *ogłaszać*. Przykładem wystąpienia obu tych słów razem jest wypowiedź Pana Jezusa, gdy cytował on proroctwo o sobie z **Księgi Izajasza**:

Duch Pana nade mną, bo mnie namaścił, abym ubogim głosił dobrą nowinę [euaggelizō]. Posłał mnie, abym ogłosił [kerussō] więźniom wyzwolenie, a niewidomym przejrzenie, abym zniewolonych uczynił wolnymi, abym ogłosił [kerussō] rok łaski od PANA.

(Łk 4,18-19 Biblia Paulistów)

Głoszenie w Starym Testamencie

Wyzwolenie, o którym Pan Jezus mówił w **Ewangelii Łukasza 4**, to wyzwolenie z niewoli grzechu i śmierci. Potrzeba wyzwolenia ludzi z tego „więzienia” to temat głoszenia od **Księgi Rodzaju** i dalej. Jak pokazuje Piotr, ci, którym głosił Noe byli duchowo w więzieniu:

Chrystus bowiem również raz umarł za grzechy, sprawiedliwy za niesprawiedliwych, aby was do Boga przyprowadzić; zabity wprawdzie na ciele, ale powołany do życia Duchem. W nim poszedł ogłosić [zbawienie] nawet duchom zamkniętym w więzieniu, niegdyś nieposłusznym, gdy za dni Noego cierpliwość Boża oczekiwała, a budowana była arka, w której niewielu, to jest osiem dusz, zostało uratowanych przez wodę.

(1 P 3,18-20)

Paweł potwierdza, że idea głoszenia, jak też sama ewangelia znajdują się w Księdze Rodzaju:

I stąd Pismo widząc, że w przyszłości Bóg na podstawie wiary będzie dawał poganom usprawiedliwienie, już Abrahamowi oznajmiło tę radosną nowinę: W tobie będą błogosławione wszystkie narody.

(Ga 3,8)

Pan Jezus i uczniowie głosili w pierwszym rzędzie o Królestwie: *I obchodził Jezus całą Galileę, nauczając w tamtejszych synagogach, głosząc Ewangelię o królestwie... (Mt 4,23); I [Jezus] wysłał ich [dwunastu], aby głosili królestwo Boże i uzdrawiali chorych (Łk 9,2)*. Po śmierci i zmartwychwstaniu Chrystusa treść głoszenia została rozszerzona, tak aby obejmowała również rzeczy dotyczące Pana Jezusa Chrystusa. Pismo przedstawia Królestwo oraz Jezusa Chrystusa jako dwa główne tematy głoszenia:

Lecz kiedy [Samarytanie] uwierzyli Filipowi, który nauczał o królestwie Bożym oraz o imieniu Jezusa Chrystusa, zarówno mężczyźni, jak i kobiety przyjmowali chrzest.

(Dz 8,12)

...głosząc królestwo Boże i nauczając o Panu Jezusie Chrystusie zupełnie swobodnie, bez przeszkód.

(28,31)

Przykazanie głoszenia

Głoszenie ma zasadnicze znaczenie, ponieważ w ten właśnie sposób, inni mogą uwierzyć w ewangelię: *Jakże więc mieli wzywać tego, w którego nie uwierzyli? Jakże mieli uwierzyć w tego, którego nie słyszeli? Jakże mieli usłyszeć, gdy im nikt nie głosił? (Rz 10,14)*.

Ucniowie otrzymali przykazanie głoszenia całemu światu: *I [Jezus] rzekł do nich [jedenastu uczniów]: Idźcie na cały świat i głoscie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu! (Mk 16,15)*. To przy-

kazanie zostało wypełnione przed upadkiem państwa żydowskiego w roku 70 n.e.: *A ta Ewangelia o królestwie będzie głoszona po całej ziemi, na świadectwo wszystkim narodom. I wtedy nadejdzie koniec (Mt 24,14)*. W rzeczywistości przykazanie zostało wypełnione, zanim Paweł napisał list do Kolosan: *...bylebyście tylko trwali w wierze – ugruntowani i stateczni – a nie chwiejący się w nadziei [właściwej dla] Ewangelii. Ją to posłyszeliście głoszoną wszelkiemu stworzeniu, które jest pod niebem – jej sługą stałem się ja, Paweł (1,23)*.

Po założeniu Królestwa Bożego, ewangelia będzie jeszcze raz głoszona całemu światu:

Potem ujrzałem innego anioła lecącego przez środek nieba, mającego odwieczną Dobrą Nowinę do obwieszczenia wśród tych, którzy siedzą na ziemi, wśród każdego narodu, szczepu, języka i ludu.
(Ap 14,6)

Chociaż przykazanie głoszenia całemu światu zostało dawno temu wypełnione przez apostołów, bracia i siostry powinni nadal być lśniącem światłem dla tych, którzy są wokół nich:

Wy jesteście światłem świata. Nie może się ukryć miasto położone na górze. Nie zapala się też światła i nie stawia pod korcem, ale na świeczniku, aby świeciło wszystkim, którzy są w domu. Tak niech świeci wasze światło przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie.
(Mt 5,14-16)

Pana Boga poświęcajcie w sercach waszych. Bądźcie zawsze gotowi ku daniu odpowiedzi każdemu domagającemu się od was rachunku o tej nadziei, która w was jest, z cichością i z bojaźnią, mając sumienie dobre.
(1 P 3,14-15 BG)

Głoś Słowo, bądź w pogotowiu w każdy czas, dogodny czy niedogodny, karć, grom, napominaj z wszelką cierpliwością i pouczeniem.
(2 Tm 4,2 BW)

Spoczywa na nas odpowiedzialność za głoszenie innym o nadchodzącym sądzie Bożym nad ziemią:

Jeżeli natomiast stróż widzi, że miecz spada, a nie zatrąbi na rogu i lud nie zostaje ostrzeżony, to gdy miecz spada i porywa kogoś z nich, ten ginie z powodu swojej winy, lecz jego krwi zażdam od stróża.
(Ez 33,6 BW)

Chrystus powiedział: *Uzdrowiajcie chorych, wskrzeszajcie umarłych, oczyszczajcie trędowatych, wypędzajcie złe duchy! Darmo otrzymaliście, darmo dawajcie! (Mt 10,8)*. W przeciwieństwie do dwunastu apostołów, do których adresowane były te słowa, my nie otrzymaliśmy Ducha Świętego, aby umożliwił nam dokonywanie cudów, lecz otrzymaliśmy darmo ewangelię. Dlatego powinniśmy „darmo dawać” innym dobrą nowinę o Królestwie.

Jak powinniśmy głosić?

Powinniśmy:

- głosić wszystkim, którzy zechcą słuchać (**Dz 28,30**);
- głosić śmiało, swobodnie (**w. 31**);
- głosić *nie w mądrości słowa* (**1 Kor 1,17**);
- głosić tylko prawdziwą ewangelię (**Ga 1,8**);
- głosić ze szczerością i z dobrej woli (**Flp 1,15**);
- być *bez zarzutu i bez winy* oraz *jako źródła światła w świecie* (**2,15**);
- głosić napominając i nauczając (**Kol 1,28**).

BG: Biblia Gdańska; BW: Biblia Warszawska; pozostałe cytaty: Biblia Tysiąclecia, wyd. IV

Ulotka ta została przygotowana przez redakcję miesięcznika **Testimony** w celu zachęcenia do studiowania biblijnych zasad, zarówno samodzielnie jak i w eklezji. Więcej ulotek z tej serii można znaleźć na stronie polskich chrystadelfian:

www.prawdybiblijne.com